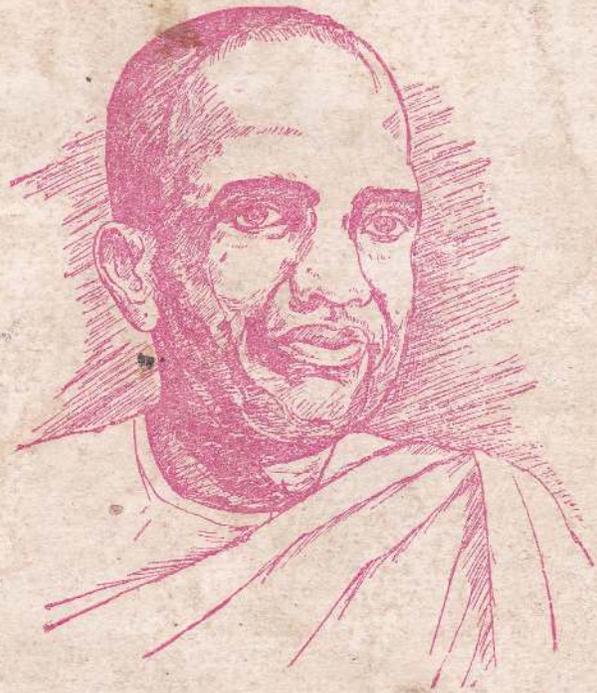

த.கி. 68

~~ச.கி. 213~~

தமிழிலக்கியம்

கங்கையில் விடுத்த ஓலை

அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகளார்

வெளியீடு: 633

ஸ்ரீ கம்பீரமணிய புத்தகசாலை,

235, காங்கேசன் துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

R/60

~~த. கி. 213.~~ த. கி. 68

கங்கையில் விடுத்த ஓலை

-- கவிதை நயம் --

க. பொ. த. (சா. த.) பரீட்சைக்குத் தமிழ்மொழி
இலக்கிய பாடத்திற்குத் தோற்றும் மாணவர்களுக்கு
உதவும் வகையில் விரிவான பொழிப்பும், விளக்கமும்
கொண்டதாக ஆக்கப்பெற்றது.

விளக்கவுரை:

இலக்கிய வித்தகர்

த. துரைசிங்கம் B. A. (Hons), Dip-in-Ed.

(உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்)

633

வெளியீடு:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,

235, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

விலை: ரூபா 20/-

முதற் பதிப்பு: அக்டோபர், 1991.

(C) உரிமை: உரையாசிரியருக்கே.

894.8111

வெளியீடு :

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,

235, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

அச்சுப்பதிப்பு:

சீவரீணா அச்சகம்,

காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

விரைவில் வெளிவருகிறது!

★ நளவெண்பா - சுயம்வர காண்டம்

★ நாலடியார்: அறன் வலியுறுத்தல்
கல்வி

பொழிப்பு, விளக்கவுரை கொண்டது.

கங்கையில் விடுத்த ஓலை

கவிதை நயம்

ஈழம் தந்த இணையில்லாப் பேரறிஞர்களுள் முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபலாநந்தரும் ஒருவர். ஈழம் தொட்டு இமயம் மட்டும் புசுழ் பரப்பிய ஒப்பிலாத் தவமுனிவர் அவர். இலங்கியம், மயம், தத்துவஞானம், ஆங்கிலம் ஆதியாம் பல் துறைகளில் கற்றுத் தேர்ந்த புலவர் அவர்.

அவருடைய ஆங்கிலப் புலமை ஆராய்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவிற்று. பழந்தமிழ் நாட்டு இசைக் கருவியாகிய யாழ்ப்பறற்பு பத்தாண்டுசொருக்கு மேலாக ஆராய்ந்து யாழ்நூல் என்னும் ஒப்பற்ற நூலை நல்கியதன்மூலம் இசைத் தமிழுக்குப் பெருந் தொண்டாற்றினார். மதங்க சூளாமணி போன்ற நூல்களை எழுதி நாடகத் தமிழுக்கு நற்றொண்டாற்றினார்.

ஆங்கிலப் புலவர்களின் கவிதை வளத்தினை அவற்றின் சுவை சூன்றாது தமிழாக்கித் தமிழர்கள் படித்துச் சுவைக்க வழி செய்தார். இனிய தமிழ்க் கவிதைகள் பலவற்றை இயற்றித் தந்தார் மீன் பாடும் தேனாடாம் மட்டுநகர் வாவியில் எழும் இன்னொவியினைக் கூர்ந்து கேட்டு அதன் அருமையினைச் சுவைத்து மகிழ்ந்து அடிகளார் எழுதிய "நீரரமகளிர் இன்னிசைப் பாடல்" என்னும் உரைத் தொடரினைத் "தமிழ்ப் பொழில்" (துணர் 16 மலர் 8) என்னும் இதழில் காணலாம். அடிகளாரின் இனிய கவிதைகள் கற்போர் இதயங்களைக் காந்தம் போற் கவர் வல்லன. "ஈசன் உவக்கும் இன் மலர் மூன்று" என்னும் தலைப்பில் அடிகளார் எழுதியுள்ள பாடல்கள் என்றென்றும் அவரை நினைவுட்ட வல்லன. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் தமிழ்ப் பேராசிரியராக அமர்ந்து அவராற்றிய பணிகள் அளப்பரியன.

அடிகளாரின் கவிதைகளில் கங்கையில் விடுத்த ஓலை உனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. இமயமலைச் சாரலில் தவப் பள்ளியில் அடிகளார் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரது இனிய நண்பர் கந்தசாமி மறைந்த செய்தியைக் கேள்வியுற்றார். அச்செய்தி அவரது மனதைப் பெரிதும் வருத்திற்று. கந்தசாமிப் புலவனுடன் வேட்களத்தில் ஒன்றாகக் கல்வி பயின்ற காலை தாம் பெற்ற அனுபவங்களை எண்ணிப் பார்ச்சுகிறார். அவரது பழுத்த தமிழ் புலமையும் தூய்மையான வாழ்வும் சிறந்த பண்புகளும் அடிகளாரின் உள்ளத்தில் எதிரொலிக்கின்றன. துயரம் மிகுகின்றது. உள்ளத்துணர்வு கட்டுமீறிப் பாய்கிறது கவிதை வடிவில். அதன் பேராய்க் கங்கையில் விடுத்த ஓலை பிரக்கிறது.

நெருங்கிய ஒருவர் இறந்தகாலை அவர்க்கிரங்கிப் பாடிய கையறு நிலைப் பாடல்கள் பலவற்றைச் சங்க இலக்கியங்களில் காண்கிறோம். அதற்குரிய அடிகளாரின் "கங்கையில் விடுத்த ஓலை" புதுவகையில், புதுமெருகு பெற்றுத் திகழ்கிறது. இது முற்று முழுதாகக் கையறு நிலைப் பாடலாக இல்லாவிடினும் அதன்

சாயலில் எழுந்த தூதிலக்கியமாக அமைவதைக் காணமுடிகிறது. முதல் இரு பாடல்களிலேயே அடிகளார் தமது நண்பனின் குணநலன்களை, பழுத்த தமிழ்ப் புலமையினை நினைவு கூர்கிறார்.

“எழுத்தறிந்து கலையின்றோ வின்றமிழி னியநூல்
எத்தனையோ வத்தனையு மெண்ணியாமுங் கண்டோன்
பழுத்த தமிழ்ப் புலமையினோர் பேரவையில் முந்தும்
பணிந்தமொழிப் பெரும் புலவன் கனிந்தகுண நலத்தான்

சொல்வகையுந் சொற்றொகையுந் சொல்நடையுமுணர்ந் தோன்
சொல்வவல்லான் சொற்சொராத் தூய நெறியாளன்
பல்வகைய நூற்கடலுட் படிந்தண்மை மணிகள்
பலவெடுத்தத் திரட்டிவைத்த பண்டாரம் போல்வான்”

அன்பினால் பிணிக்கப்பட்ட அவரது உள்ளம் நன்பனை நினைந்து நினைந்து உருகுகிறது. இத்துயரினை ஆற்ற வழியின்றித் தவிக்கின்றார். இமயத்திலிருந்த வங்கக் கடலை நோக்கிச் செல்லும் புனிதமான கங்கை நதியின் சாரலையடைந்து அதன் அரவணைப்பில் சோகத்தாற் கொதிக்கும் தம்முளத்தை ஆற்றிக் கொள்ள முற்படுகிறார்

“பொங்கியெழுந் துயர்க்கணலைப் போக்குதற்கும் மாயப்
பொய்புலகி னுண்மையினைப் புலங்கொளற்குங் கருதிக்
கங்கையெனுந் தெய்வநகிக் கரைப்புறத்தை யடைந்து
கல்லென்று சொல்லிவிழும் நீர்த்தரங்கங் கண்டேன்”

பொங்கிவரும் கங்கை நதியின் நீரலைகள் போன்று அடிகளாரின் உள்ளத்திருந்து துயர அலைகள் பொங்கியெழுகின்றன. அவை கட்டுமீறிப் பாய்கின்றன. “உள்ளத்திருந்தெழும் உணர்ச்சிப் பெருக்கே பாட்டுக்கு நிலைக்களன்” என்னும் ஆங்கிலப் புலவர் போட்ஸ் வாத்தின் கூற்றுக்கமைய அடிகளாரின் உள்ளத் துணர்வினைப் பாடல்கள் நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

அடிகளார் கங்கைக் கரையை அடைந்த நேரம் மாலை நேரம். வானம் செக்கச் சிவந்து காட்சி தருகிறது. இறந்த தன் நண்பரின் நினைவு அடிகளாரின் உள்ளத்தில் ஆழப்பதிந்து வாட்டுதலால் அவருக்கு ஈமத்தீ நினைவுக்கு வருகிறது. “மேற்றிசைவான் ஈமத்தீ போற்சிவக்கப் பகலோன் மெலிந்து மறைந் திடல்கண்டேன்” எனக் கூறுகிறார் சூரியன் மாலையில் மறைவது புலமையிற் கடர் விட்டுடொளிர்ந்த கந்தசாமிப் புலவோன் இப் பூவுலகைவிட்டு மறைந்தமை போன்றிருப்பதாக அடிகளார் உணர்கிறார்.

கங்கைக்கரையில் தனிமைக் குழலில் அடிகளார் இருந்த போது அதன் மறு கரையில் காசிப்பூர் சுகோட்டில் நரிகள் எழுப்பும் ஊளைச்சத்தம் அவரது செவிகளில் எதிரொலிக்கிறது. இக்கரையில் மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்து விழும் சரகுசுளும் குச்சிசுளும் ஆற்றின் அணையால் ஏற்றுண்டு செயலிழந்து கிடக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் பார்த்தின்போது அவரது மனதில் பேருண்மையொன்று புலனாகிறது.

நீர்த்திரையா விழுப்புண்ட குச்சியொன்று கணமும்
நில்லாது மேலெழுந்தும் கீழ்விழுந்து மலைந்து
சீர்க்கரையி லெற்றுண்டு கிடந்தசெயல் நோக்கிச்
செந்திக்கின் மானிடர்தம் வாழ்க்கையிது வென்றேல்"

அலையால் இழுக்கப்பட்ட குச்சியொன்று நிலையின்றி எழுந்தும், விழுந்தும்
எற்றுண்டு செல்வதைப் பார்த்த கவிஞருக்கு மனிதவாழ்க்கை நினைவுக்கு வருகிறது.
மனித வாழ்க்கை நிலையற்றது. வாழ்க்கையெனும் பெருங்கடலுட் சிக்குண்டு மனி
தன் நீரலையால் இழுப்புண்ட குச்சியோலத் தவிக்கிறான். நிம்மதியின்றி அலை
கிறான். வாழ்க்கையின் இயல்பு இதுதான் என்ற பேருண்மையினை இச்சம்பவம்
கவிஞருக்கு மட்டுமன்றிக் கற்போரனைவருக்குமே உணர்த்துவதாயுள்ளது.

வாழ்வில் இன்பமும் தன்பமும் வருவது சகசம். இந்த உண்மையை நன்கு
அறயாதோரே இன்பம் வந்தபோது துள்ளிக் குதிப்பார். தன்பம் நேர்ந்தபோது
சோர்ந்து அழுவார். இன்ப துன்பங்களாகிய கழல் காற்றில் மானிடர் அலைகின்ற
னர். இந்த உண்மையை உணராதோர்க்கு இன்பமும் தன்பமும் மயக்கத்தையே
செய்யும். இதனை அடிகளார் பின்வரும் பாடலில் அழகுற விளக்கியுள்ளார்.

"இன்பவினை யாட்டினிடை மேலெழுந்து குதிப்பார்
எமக்குநிக ராரென்பர் இருகணத்தி னுளத்தில்
துன்பமுற மண்ணில்விழுந் திருகண்ணீர் சொரியச்
சோர்ந்தழுவார் மயக்கமெனுஞ் சுழல்காற்றி லலைவார்."

நீர்த்திரையால் இழுப்புண்ட குச்சியுடன் மனித வாழ்க்கையைப் பொருத்திப்
பார்க்கின்ற அடிகளார் இன்பதுன்பச் சுழலில் அகப்பட்டுத் தவிக்கும் மனிதன்
மரணமெனும் கரையில் எற்றுண்டு கிடப்பதையும், பின்னர் மறுபிறவியாகிய திரை
சுவர பீண்டும் பிறந்து இன்பதுன்பங்களில் மூழ்கித் தவிப்பதையும் நினைவூட்டுகிறார்.

"மரணமெனுந் தடங்கரையி லெற்றுண்டு கிடப்பார்
மறுபிறவித் திரைசுவர வந்தியையுங் கருவி
கரணமுறு முடலெடுத்து மண்ணுலகி னுழல்வார்
காதலிப்பா ரெண்ணிறந்த வேதனையுட் புகுவார்"

ஆசையே துன்பமனைத்துக்கும் காரணமாகும். இந்த உண்மையை "காதலிப்பார்
எண்ணிறந்த வேதனையுட் புகுவார்" என்னும் அடியில் அடிகளார் அழகாகப்
புலப்படுத்தியுள்ளார்.

கந்தசாமிப் பெரியோனை நினைக்கும் போதெல்லாம் அவரது கல்விப்புலமையே
அடிகளாருக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அதனாற்றான் வெண்மதியை நோக்கி
வினாவெழுப்பிய போது ஒருவன் வருந்தித் தான் கற்றகல்வி மாய்ந்து மறைந்தி
டுமோ? என்று வினவுகின்றார். அதன் மூலம் கல்வி எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து
என்னும் உண்மையினை நமக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றார் அத்தூடன் அவர் நின்று
விடவில்லை.

"அறிவற்றங்காக்கும் கருவி
செறுவார்க்கும் உள்ளழிக்கவாகா அரண்"

“அறத்தான் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல்”

என்னும் திருக்குறள் கருத்துக்களையும் எடுத்துக்காட்டி அறிவு அழிவு வராமல் காக்கின்ற கருவி என்றும் அறம் பொருந்திய வாழ்வை இன்பம் நல்குமென்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

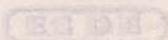
இவ்வாறெல்லாம் வாழ்க்கை நிலையாமையினையும், கல்விச் சிறப்பினையும் எடுத்துக் கூறிய அடிகளார் வாழ்க்கை முற்றும் இலக்கணநூல் பயின்றோனாகிய கந்தசாமிப் புலவோன் வானகத்தும் அதனையே பயின்று கொண்டிருப்பானெனத் துணிகிறார். சிறந்த இலக்கண நூல்களை ஆக்கி இவ்வல்லதக்கீந்த பர்ணிவி, தொல் காப்பியன், பதஞ்சலி போன்றோர் வாழும் வானுலகிலேயே தமது நண்பனும் சென்றுவாழும் சிறப்பினைப் பெற்றுவிட்டானெனக் கருதுகிறார். தோற்றுவதும் மறைவதுவுந் தொல்லியல் பென்றுணர்கிறார். இதனால் அவரது மனத்தயர் சற்று மறைகிறது. தாம் எழுதிய இவ்வாலையினை விண்ணுலகுக்கு எடுத்துச் செல்லக் கூடியவர் யாவரெனக் கவங்குகிறார்.

இவ்வுலகில் உள்ளார் அன்னத்தை, கிளியை, முகிலைத் தூதாக அனுப்புவது மரபு. இம் மரபுக்கமையவே அடிகளார் தாம் வரைந்த ஓலையைச் சிவபெருமானின் செஞ்சடையில் வீற்றிருக்கும் கங்கையெனும் தெய்வ நதிமூலம் அனுப்பத் துணிகிறார்.

வானுலகில் செழுங்கலைத் தெய்வம் வாழ்கின்ற திருநகரிலே தமிழ் வழங்குந் தெருவிலே அல்லல் இன்றி வாழ்கின்ற கந்தசாமிப் பெரியோனிடம் அதனைச் சேர்ப்பிக்கூமாறு முகவரியிட்டு கங்கையில் விடுகின்றார். அவரது கடிதத்தை ஏந்திய கங்கை நதியானது தனது கடமை கருதி விரைந்து செல்கின்றது.

“உள்ளத்தில் உண்மை ஒளியுண்டாயின் வார்கினிலே ஒளியுண்டாகும்” என்றும் பாரதியின் வாக்குக்கிணங்க அடிகளாரின் உள்ளத்தெழுந்த உண்மை ஒளி கங்கையில் விடுத்த ஓலையில் நன்கு பிரகாசிக்கிறது. அடிகளாரின் கவித்திறனை, கற்பனையாற்றலை, தமிழ்ப்பற்றைப் பறைசாற்றும் கங்கையில் விடுத்த ஓல், தமிழ் உள்ளவரை அடிகளாரை நினைவூட்டுமென்பது திண்ணம்.

“ஆங்கி லத்துக் கவிதை பலப்பல
அருமை யாகத் தமிழ்செய்து தந்தவன்;
நாங்கள் மொண்டு பருகி மகிழவும்,
நன்று நன்றென உண்டு புகழவும்,
நீங்க னிச்சுவை கொண்டவை தானுமே
திட்டினான்; தெய்வ யாழினை ஆய்ந்ததால்
ஓங்கி னாளின் உயர்வைப் பகருவோம்!
உண்மை யோடவன் நூலும் பயிலுவோம்”

கங்கையில் வீடுத்த ஓலை

கலைபயின்றோன்

1. எழுத்தறிந்து கலைபயின்றோ னின்றமிழி னியநூல் எத்தனையோ வத்தனையு மெண்ணியாழங் கண்டோன் பழுத்ததமிழ்ப் புலமையினோர் பேரவையில் முந்தும் பணிந்தமொழிப் பெரும்புலவன் கனிந்தகுண நலத்தான்.

பொழிப்பு: எழுத்து இலக்கண இயல்புகளை நன்கறிந்து கலைகள் பலவற்றையும் கற்றுத் தெளிந்தவன். இனிய தமிழ் மொழியில் இயற்றமிழ்க்குரிய நூல்கள் எத்தனையுள்ளனவோ அவையத்தனையும் துருவிக் கற்றுத் துறைபோனவன். முதிர்ந்த தமிழ்ப் புலமை மிக்க பேரறிஞர்கள் கூடிய பெரிய சபைகளிலெல்லாம் முதன்மையளிக்கப்படுபவன். அடக்கமான பேச்சும் அனைவருக்கும் பரிவு காட்டும் பண்பும் இனிய குணநலன்களும் மிக்க பெரிய புலவராவான்.

பண்டாரம் போல்வான்

2. சொல்வகையுஞ் சொற்றொகையுஞ் சொல்நடையு முணர்ந்தோன் சொல்லவல்லான் சொற்சோராத் தூயநெறி யாளன் பல்வகைய நூற்கடலுட் படிந்துண்மை மணிகள் பலவெடுத்துத் திரட்டிவைத்த பண்டாரம் போல்வான்.

பொழிப்பு: சொல்வகையையும், அதன் தொகையையும் சொல்நடையையும் நன்குணர்ந்தவன். தான் கருதியதைப் பிறருக்குத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லும் சொந்திறன் மிக்கவர். அவ்வாறு சொல்லும்போது மறதியாற் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லாது விடுதலாகிய (சொற்சோர்வு) குற்றமில்லாத தூயமையான ஒழுக்கத்தினையுடையவர். பலப்பலவராகவுள்ள நூல்களாகிய கடலுள் மூழ்கி உண்மைப் பொருளாகிய மணி (இரத்தினம்) கள் பலவற்றைப் பொறுக்கியெடுத்துத் திரட்டிவைத்த களஞ்சியம் போன்றவர்.

விளக்கம்: சொல்வகை - இயந்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல். பண்டாரம் - கருவூலம், களஞ்சியம்: பொருள்கள் பலவற்றைச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் இடம். இங்கு அறிவு நூற்கடலுள் ஆழ்ந்து திரட்டிய மணிகளைச் சேர்த்து வைத்திருக்கும் களஞ்சியம் போன்றவர் இப்பெரியார். நூற்கடல் என்பது உருவகம். கடலுள் மூழ்கி முத்தெடுப்பார் போன்று நூற்கடலுள் மூழ்கி அரிய உண்மைப் பொருள்களாகிய மணிகளை எடுக்கும் பெரும்புலவர் இவர். பண்டாரம் போல் வான் - உவமையணி. பண்டகசாலை - உவமானம். கந்தசாமிப் புலவர் உவமியம்.

அற நெறியாளன்

3. மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்து முதனூலு முணர்ந்தோன்
மொழிவதற மொழியென்னும் மூதுரையுந் தெளிந்தோன்
அழுக்கறுத்த தூயசிந்தை அந்தண்மை யடக்கம்
அணியிவைதா மெனக்கொண்டோ னறநெறியில் நின்றோன்

பொழிப்பு: சொல்லாற் கூறத்தக்க எப்பொருளையும் ஐயம், திரிபு, மயக்கம் என்னும் குற்றங்களின்றி எடுத்துக் கூறும் திறன் பெற்றும், வழிநூல், சார்பு நூல் களை மட்டுமன்றி அவற்றின் முதல் நூல்களையும் கற்றுணர்ந்தும், கூறுவதை முற்றும் தெளிவாகக் கூற வேண்டுமென்னும் மூதரையை அறிந்து ஒழுகுபவர். பொறாமை போன்ற அழுக்கில்லாத தூய்மையான உள்ளமும், மிக்க கருணை, அடக்கம், பணிவு என்பவற்றை அணிகலமாகக் கொண்டு தரும நெறியில் நின்றவர்.

விளக்கம்: முதனூல் - வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்டது முதனூல்.

மூதுரை: ஔவையார் அருளிய ஆத்திசூடியைக் குறித்தது.

புறங்கடை நோக்காதோன்

4. மெய்ப்பொருளே பொருளென்ன விளங்கவைத்து முன்னோர்
விரித்துரைத்த வகமேழும் புறமேழும் பயின்றோன்
பொய்ப் பொருளை நச்சுபவர் புறங்கடைநோக் காதோன்
போதுபுனை மாதர்நலந் தீதெனவிட் டகன்றோன்.

பொழிப்பு: எங்காலத்தும் மாறாத உண்மைப் பொருள் இறைவனே என்பதை விளக்கி நமது பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் விரித்துரைத்த அகப்பொருள் ஏழையும், புறப்பொருள் ஏழையும் நன்கு கற்று உணர்ந்தவர். நிலையற்ற பொய்ப்பொருள் களை விரும்புவோரது வீட்டுவாயிலைக்கூட எட்டிப்பாராதவர். மலர்கூடும் இளம் பெண்களின் இன்பம் தீமையானதென அறிந்து அதனின்றும் நீங்கியவர்.

விளக்கம்: அகம் ஏழு: கைக்கிளை, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந்திணை என்னும் அகத்திணைகள் ஏழுமாகும். புறமேழு - வெட்சி, வஞ்சி, காஞ்சி, தும்பை, உழிஞை, வாகை, பாடாண் என்னும் ஏழும். புறங்கடை - வீட்டின் வெளிப்புறம். போது புனைமாதர் - மலர்களால் தம்மை அலங்கரிக்கும் இளம் பெண்கள். நலம்தீதென விட்டு அகன்றோன் - இளம் மகளிரைக் கூடி இல்லறம் நடத்துதல் தீமையானதென உணர்ந்து துறவு நெறியில் ஈடுபட்டவன்.

தவநெறியில் தலைப்பட்டோன்

5. அவநெறியிற் செல்வோர்தாங் கரும்பிருக்க விரும்பை
அயிலுகின்ற மூடரென வறிந்துலகு துறந்து
தவநெறியிற் தலைப்பட்டோ னவாவின்மை யென்னுந்
தனிச்செல்வந் திரட்டிவைத்த தாவில்புக ழாளன்.

பொழிப்பு: தீயவழியில் (பயனில்லாத சிற்றின்ப நெறியில்) செல்கின்றவர்கள் கரும்பிருக்க இரும்பை உண்ணுகின்ற அறிவற்ற மூடராவர் என்பதையுணர்ந்து பொய்யான உலக இன்பங்களைத் துறந்து, மெய்யான தவநெறியென்னும் தவநெறியினை மேற்கொண்டவர். ஆசையற்ற சிறந்த செல்வத்தை தன்பால் சேர்த்துக்கொண்ட குற்றமற்ற புகழையுடையவர்.

விளக்கம்: அவநெறி - தீயவழி. தவநெறிக்கு மாறான நெறி இது. தாவில் புகழ் - குற்றமற்ற புகழ் கரும்பிருக்க இரும்பை உண்போர் மூடர். அதுபோன்று தவநெறியிருக்க அவநெறியிற் செல்வோர் மூடராவர்.

கரும்பு தின்னுதல் - உவமானம். தவஒழுக்கம் - உவமேயம்.

இரும்பு - உவமானம். தீயவழி - உவமேயம்.

தென்பாண்டி நந்நாடன்

6. அன்பாண்ட புலமையினோ ரெந்நாடும் நாடா
அடைந்துவத்தல் முறையெனினு மமலவரை சாண்ட
தென்பாண்டி நன்னாட்டிற் சோழவந்தா னூரைச்
சேர்ந்துதிகழ் சைவநெறித் திருமடத்தி லுறைந்தோன்.

பொழிப்பு! அன்பு என்னும் அரசை ஆட்சிபுரியும் புலவோர் (அறிஞர்கள்) எந்த நாட்டையும் தீம் சொந்த நாடாகக் கருதி விரும்பியிருந்து வாழ்தல் அவர் களுக்கு இயல்பான பண்பாக விருப்பினும், நிர்மலனான இறைவன் சோமசுந்தர பாண்டியன் என்னும் திருப்பெயர் தாங்கி அரசாண்ட தென்பாண்டி நாட்டில் சோழவந்தான் என்னும் ஊரையடைந்து அங்கு விளங்குகின்ற சைவ ஒழுக்க முடைய திருமடத்தில் தங்கி வாழ்ந்தோனாவார்.

விளக்கம்: சிவபெருமான் சோமசுந்தரபாண்டியன் என்னும் பெயர் தாங்கிப் பாண்டி நாட்டை அரசாட்சி செய்ததாகத் திருவிளையாடற் புராணம் கூறுகின்றது. சுற்றோருக்குச் சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்புண்டு என்பதை இப்பாடல் நினைவு படுத்துகின்றது. "யானும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்னும் தமிழர்தம் பரந்த நோக்கும் இங்கு மனம் கொள்ளத்தக்கது.

வேட்களத்தில் கண்டளன்

7. கந்தசாமிப்பெயரோன் வேட்களத்தி லென்னைக் கண்டநா ளன்பென்னுங் கயிறுகொண்டு பிணித்தான் அந்தநாண் முதலாக நட்புரிமை பூண்டோம் அண்மையில்யான் வடநாடு நண்ணியதை யறிந்தே.

பொழிப்பு: கந்தசாமி என்னும் பெயரினை உடைய அவர் திருவேட்களம் என்னும் திருத்தலத்தில் என்னைக் கண்ட நாளிலிருந்து அன்பு என்னும் கயிற்றினால் என்னை இறுகப் பிணித்துக் கொண்டார். (வசப்படுத்திக் கொண்டார்) அந்நாட் தொடக்கம் நட்புரிமை கொண்டோம். சமீபத்தில் யான் வட நாடு சென்று சேர்ந்ததை அவர் அறிந்தார் (அறிந்து)

விளக்கம்: கந்தசாமிப் புலவருக்கும் தமக்கும் நட்புத் தொடர்பு ஏற்பட்ட செய்தியை இப்பாடலில் விபுலாநந்த அடிகளார் கூறுகின்றார்.

வேட்களம் - திருவேட்களம், தமிழ் நாட்டில் உள்ள பாடல்பெற்ற சிலத்தலங்களில் ஒன்று. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குக் கிழக்கே அமைந்துள்ளது.

செய்தி பொதி ஓலை

8. நம்மடிக ளுறைகின்ற தவப்பள்ளி யாது நற்றவத்தோர் முகவரியா தெனவினவித் தெரிந்து செம்மையுறுஞ் செய்திபொதி யோலையொன்று விடுக்கச் சிந்தைவைத்தா னெனவெனக்கோ ரன்பனறி வித்தான்

பொழிப்பு: நமது அடிகளார் வாழுகின்ற தவச்சாலை யாகு? நல்ல தபோ தனராகிய அவரின் முகவரி யாகு? என்று விசாரித்து அறிந்து மேன்மையுடைய செய்திகள் நிறைந்த கடிதம் ஒன்றை எனக்கு அனுப்ப எண்ணியிருந்தாரென ஓர் அன்பன் எனக்கு அறிவித்தான்.

விளக்கம்: ஓலை - கடிதம், முகவரி - விவாசம். தவப்பள்ளி - தவச்சாலை, ஆச்சிரமம். 'நற்றவத்தோர்' என்பது விபுலாநந்த அடிகளாரைக் கந்தசாமிப் புலவர் குறிப்பிடும் பாங்காகும்.

அடிகளாரின் விலாசத்தைக் கந்தசாமிப் புலவர் விசாரித்து அறிந்தமை அடிகளுக்குக் கடிதம் எழுதுதற்காக என்பது மறிந்தார் அன்பர் மூலம் அடிகளுக்குத் தெரிய வந்ததாக இப்பாடலில் கூறப்படுகிறது.

ஆதர முற்றிருந்தேன்

9. அகநெருமன் பினிலூறு முரைபகரும் பொருட்டோ
ஆய்ந்தசில கலைமுடிபு தேர்ந்துணரும் பொருட்டோ
முகவரிபெற் றோலைவிட முயன்றனன்பே ரன்பன்
மூதறிஞ னெனவெண்ணி யாதரமுற் றிருந்தேன்.

பொழிப்பு: உள்ளம் உருக்கும் அன்பினால் கசிந்து ஏதாவது எனக்குக் கூறுவதற்கோ, தாம் ஆராய்ந்து அறிந்த சில கலை முடிவுகளை எனக்குரைத்துச் சிந்தித்து உறுதி கொள்வதற்கோ, எனது முகவரியைப் பெற்று எனக்குக் கடிதம் எழுத எனது பேரன்பும் பேரந்ருணமாகிய கந்தசாமி முயற்சித்தாரென என்ணி அன்போடும் ஆவலோடும் (அவருடைய கடிதத்தை எதிர் பார்த்து) இருந்தேன்.

விளக்கம்: கந்தசாமிப் புலவனுடைய கடிதத்தை எதிர்பார்த்திருந்ததாக அடிகளார் இப்பாடலில் கூறுகின்றார். தமது மனதில் நிகழ்ந்தவற்றையே அவர் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆதரம் - அன்பு ஆவல்

முதுமை + அறிஞன் = மூதறிஞன் - மூதிர்ந்த புலமையுடையவன்

அகநெருமன் அன்பு - உள்ளத்தை உருக்கும் அன்பு.

வானுலகு புகுந்தான்.

10 ஓரிருநாள் கழியுமுன்னர் மார்படைப்பு நோயால்
ஊனுடலம் பாரில்விழ வானுலகு புகுந்தான்
ஆருயிர்நேர் நண்பனெனு மவலவுரை செவியில்
அனற்பிழம்பாய்ப் புகுந்துளத்தை யுருக்கியதப் பொழுதில்.

பொழிப்பு: (அவ்வாறு எதிர்பார்த்திருந்தபோது) இரண்டொரு நாட்கள் செல்லுமுன்னரே மார்படைப்பு நோயினால் ஊனுடம்பை இப்பூமியில்விட்டு எனது அரிய உயிரையை நண்பனான கந்தசாமி தேவருலகு (மோட்சம்) சென்றார் என்ற துன்பகரமான செய்தி எனது செவிகளில் தீப்பிழம்பாய் (நெருப்புத்திரள்) புகுந்து எனது உள்ளத்தை உருக்கியது.

விளக்கம்: ஆருயிர்நேர் நண்பன் - அரிய உயிரைப் போன்ற நண்பன்.
நேர் - உவமையுடைய.

அருமை + உயிர் = ஆருயிர்.

அனற்பிழம்பு - நெருப்புத்திரள் (தீப்பிழம்பு)

அவல உரை இங்கு அனற்பிழம்பாய் அடிகளார் செவியிற் புகுந்து அவர் உள்ளத்தை உருக்கியது என்கிறார்.

கங்கை நதிக்கரையடைந்தேன்.

11. பொங்கியெழுந் துயர்க்கனலைப் போக்குதற்கும் மாயப் பொய்யுலகி ணுண்மையினைப் புலங்கொளற்கும் கருதிக் கங்கையெனுந் தெய்வநதிக் கரைப்புறத்தை யடைந்து கல்லென்று சொல்லிவிழும் நீர்த்தரங்கங் கண்டேன்.

பொழிப்பு! எனது உள்ளத்திற் பொங்கியெழுந்த துன்பமான நெருப்பைப் போக்குவதற்காகவும் நிலையற்ற மாயையாகிய இப்பொய் உலகத்தின் உண்மையான இயல்பினை அறிந்து கொள்ளவும் கருதி கங்கை என்னும் தெய்வீகத் தன்மையுடைய நதியின் கரையைச் சென்றடைந்து 'கல்' என்ற ஓசையுடன் கரையில் வந்து விழும் நீரலைகளைக் கண்ணுற்றேன்.

விளக்கம் : கல் என்பதற்கு தேடு, தோண்டு, கற்றுக்கொள் என்னும் பொருள் கொள்வர். கங்கையின் நீரலைகள் 'என்னைப் பார்த்துக் கற்றுக்கொள்' என்று அடிகளாரை நோக்கி உரைப்பதாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். தரங்கம் - அலை, புலங்கொளல் - அறிவிலே தெளிதல். பொய்யுலகு - நிலையற்ற உலகு. கங்கை நதி தெய்வநதி என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை. அடிகளாரின் உள்ளத்தில் கந்தசாயிப் புலவரின் பிரிவு எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதை இப்பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது. இத்துன்பத்திலிருந்து உள்ளத்தைச் சாந்தப்படுத்தும் நோக்குடனேயே அடிகளார் கங்கை நதிக்கரையைச் சென்றடைந்தார். கங்கையின் நீரலைகள் உலகின் உண்மை நிலையினைக் கற்றுக்கொள் என்று அடிகளாரைப் பார்த்துச் சொல்வது போலிருந்தனவாம்.

நலிந்தவருளம் போல்.

12. மேற்றிசைவான் ஈமத்தீ போற்சிவக்கப் பகலோன் மெலிந்துமறைந் திடல்கண்டேன் நலிந்தவருள் ளம்போற் காற்றுயிர்த்துப் பனித்திவலை தூற்றுதலைக் கண்டேன் காரிருளின் கணமிரிய வானவெளிப் பரப்பில்

பொழிப்பு! மேற்குத் திசையில் வானத்தில் சுடு காட்டில் பிணஞ் சுடுவதற்கு அடுக்கிய சிதையிலிருந்து எழும் நெருப்பைப்போலச் சூரியன் சிவப்பாகத் தளர்ந்து மறைவதைக் கண்டேன். துன்பங்களால் வருந்தியோர் உண்மம் பெருமூச்செறிவதுபோலக் காற்றும் வீசி சூளிர்த்த நீர்த்திவலைகளைச் சிதறி வீசுவதையும் நான் கண்டேன். கரிய இருட் கூட்டம் நீங்க வானவெளியில்.

விளக்கம் : ஈமத்தீ - சுடுகாட்டுப் பிணம் சுடும் நெருப்பு. ஈமம் - சுடுகாடு. இரிய - நீங்க ஓட.

இமந்த தன் நண்பரின் நினைவு, அடிகளாரின் உள்ளத்தில் ஜீழ்ப்பயிந்து வாட்டுதலால் அவருக்கு ஈமத்தீ நினைவில் வருவது வியப்பல்ல சூரியன் மாலை யில் மறைவது, புலமையிற் கூட விட்டொளிர்ந்த கந்தசாயிப் பெரியோன் இப்

பூவுலகைவிட்டு மறைந்தமை போன்றிருப்பதாக அடிகளார் உணர்கிறார். துன்பத்தில் தவிப்போரது உள்ளத்திலிருந்து பெருமூச்சு வருவதுபோலக் கங்கைக் கரையில் காற்று வீசியது என்று அடிகளார் கூறுவது அவரது உள்ளத்து உணர்வையே எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. நண்பரின் பிரிவால் அடிகளார்படும் துயரீனை இப்பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

வாழ்க்கைச் செய்தி.

13. ஐயிரண்டு நாள் வளர்ந்த வெண்மதியந் தோன்றி
அன்புசொரிந் திடல்கண்டேன் மன்பதையோர் வாழ்க்கைச்
செய்தியினைத் தேவரறி வாரெனலா மிவர்பால்
தேர்ந்திடுவ னெனமனத்தி லோர்ந்தொருபா லிருந்தேன்.

பொழிப்பு: பத்தாம் நாள் வளர்பிறைச் சந்திரன் உதித்துக் குளிர்ந்த நிலவாகிய அன்பைச் சொரிவதைக் கண்டேன். உலக மக்களின் வாழ்வில் நிகழும் செய்திகளைத் தேவர்கள் அறிவார்கள் என்று கூறலாம். இச்சந்திர தேவரிடம் இச் செய்திகளைக் கேட்டுத் தெளிவேன் என்று என் மனதில் எண்ணிக் கிகாண்டு ஒரு பக்கத்திலிருந்தேன்.

விளக்கம்: சந்திரனது குளிர்நிலவு அன்பு சொரிவதாகக் கவிஞர் குறிப்பிடுவது நயத்தற்குரியது. மக்களின் வாழ்வில் நிகழும் செய்திகளைத் தேவர்கள் அறிவார்கள். எனவே இச்சந்திர தேவரிடம் இச் செய்திகளைக் கேட்டுத் தெளிவு பெறுவேன் என்று எண்ணியவாறு கவிஞர் கங்கைக் கரையின் ஒருபக்கத்தில் இருந்தாரென இப்பாடல் கூறுகிறது.

மன்பதை — மக்கட்பன்மை

ஓர்ந்து - நினைத்து,

தேர்ந்திடுவேன் — கேட்டுத் தெளிவு பெறுவேன்.

அக்கரையும் இக்கரையும்

14. அக்கரையிற் காசிப்பூர்ச் சுடுகாட்டு நரிகள்
அழகுரலி னொலிசெவியை யடைந்தது நந் நீரின்
இக்கரையி லுதிர்சருகுங் குச்சிகளு மலையால்
எற்றுண்டு செயலொழிந்து கிடந்தனவெம் மருங்கும்:

பொழிப்பு: கங்கையின் மறுகரையில் காசிப்பூர் சுடுகாடு உள்ளது. அங்குள்ள கடலையில் நரிகள் ஊழையிடும் சந்தம் காதை வந்தடைந்தது. நல்ல நீரோடும் இக்கரையில் மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்த சருகுகளும், குச்சிகளும் நீரின் அலையால் மேதாப்பட்டு நிலைகெட்டு எல்லாப் பக்கங்களிலும் பரந்துகிடந்தன.

விளக்கம்: கங்கைக் கரையில் தனிமைச் சூழலில் கவிஞர் இருந்தபோது நிகழ்ந்தனவற்றை இப்பாடல் விளக்குகிறது. கங்கையின் மறுகரையில் காசிப்பூர் சுடுகாட்டில் நரிகள் எழுப்பும் ஊழைச் சத்தம் அடிகளாரின் செவிகளில் எதிரொலிக்கிறது. இக்கரையில் மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்து விழும் சருகுகளும், குச்சிகளும் ஆற்றின் அலையால் எற்றுண்டு செயலிழந்து கிடக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் பார்ச்சின்று போது மனதில் பேருண்மையொன்று புலனாகிறது. அதனை அவர் பின்வரும் பாடலில் வெகு அழகாகச் சித்தரிக்கிறார்.

மானிடர்தம் வாழ்க்கையிது

15. நீர்த்திரையா விழுப்புண்ட குச்சியொன்று கணமும் நிலலாது மேலெழுந்தும் கீழ்விழுந்து மலைந்து சீர்க்கரையி லெற்றுண்டு கிடந்தசெயல் நோக்கிச் சிந்திக்கின் மானிடர்தம் வாழ்க்கையிது வென்றேன்.

பொழிப்பு: நீரலையால் இழுக்கப்பட்ட குச்சியொன்று கணப்பொழுதேனும் (அற்பநேரம்) ஓரிடத்தில் நிலலாது மேலே எழுந்தும் பின் கீழே விழுந்தும் அலைந்து செவ்விய கரையிலே மோதப்பட்டுச் செயலற்றுக் கிடந்த தன்மையைப் பார்த்து, சிந்திக்கையில் மனிதரது வாழ்க்கையும் இதுபோன்றதே என்று (எனக்குள்) கூறினேன்.

விளக்கம்: அலையால் இழுக்கப்பட்ட குச்சியொன்று நிலையின்றி எழுந்தும், விழுந்தும் எற்றுண்டு செல்வதைப் பார்த்த கவிஞருக்கு மனித வாழ்க்கை நினைவுக்கு வருகிறது. மனித வாழ்க்கை நிலையற்றது. வாழ்க்கைப் பெருங்கடலுள் சிக்கண்டு மனிதன் நீரலையால் இழுப்புண்ட குச்சி போலத் தவிக்கின்றான். நிம்மதியின்றி அலைகிறான். வாழ்க்கையின் இயல்பு இதுதான் என்ற பேருண்மையை இச்சம்பவம் கவிஞருக்கு மட்டுமன்றி நமக்கும் உணர்த்துவதாயுள்ளது.

இன்பமும் துன்பமும்

16. இன்பவிளை யாட்டினிடை மேலெழுந்து குதிப்பார் எமக்குநிக ராரென்பர் இருகணத்தி னுளத்தில் துன்பமுற மண்ணில்விழுந் திருகண்ணீர் சொரியச் சோர்ந்தமுவார் மயக்கமெனுஞ் சமுல்காற்றி லலைவார்.

பொழிப்பு: இன்பம் தரும் விளையாட்டுக்களில் உள்ளம் பூரித்துத் துள்ளிக் குதிப்பார். எமக்கு ஒப்பானோர் இங்கு யாவர் உள்ளர் என்று இறுமாப்படைவர். அற்ப நேரத்தில் (சிறிது நேரத்தில்) மனத்தில் துன்பம் வரின் தாங்கமாட்டாதவர்களாகி பூமியில் விழுந்து இரு கண்களிலும் நீர் சொரிய உடல் சோர்ந்த தமுவார்கள். மயக்கமாகிய (அறியாமை) சமுல் காற்றில் வருந்துவர்.

விளக்கம்: வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும் வருவது சகசம். இந்த உண்மையை நன்கு அறியாதோரே இன்பம் வந்தபோது துள்ளிக்குதிப்பார். துன்பம் வந்தபோது சோர்ந்து அழுவார். இன்ப துன்பங்களாகிய சமுல் காற்றில் மானிடர் அலைகின்றனர். இந்த உண்மையை உணராதோர்க்கு இன்பமும் துன்பமும் மயக்கத்தையே செய்யும். என்று கவிஞர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

மரணமும் மறுபிறவியும்

17. மரணமெனும் தடங்கரையி லெற்றுண்டு கிடப்பார்
மறுபிறவித் திரைகவர வந்தியையுங் கருவி
கரணமுறு முடலெடுத்து மண்ணுலகி னுழல்வார்
காதலிப்பா ரெண்ணிறந்த வேதனையுட் புகுவார்.

பொழிப்பு: மரணம் என்று கூறப்படும் பெரிய கரையில் வீசப்பட்டுக்கிடப்பார் கள். அவ்விதம் கிடப்போரை மறுபிறவி என்னும் அலை (திரை) இழுக்க (வசப் படுத்திக் கொள்ள) அப்பிறவிக்குப் பொருந்திய கருவி கரணங்களால் கிடைத்த உபலை எடுத்து இப் பூமியில் இன்ப துன்பங்களில் அகப்பட்டு உழலுவார்கள். ஆசைகொண்டு அவ்விலவாத துன்பங்களை அனுபவிப்பர்.

விளக்கம்: தடங்கரை - பெரிய கரை. கருவி - ஐம் பொறிகள் (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி) அந்தக்கரணங்கள் - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்.

இப்பாடலில் கவிஞர் மனித வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை வெகு அழகாகப் புலப் படுத்தியுள்ளார். அலையில் அகப்பட்ட குச்சி நிலை கொள்ளாது அலைந்து பின் கரையில் எற்றுண்டு கிடக்கும். பின்பு மற்றோர் அலைவந்து அதனை இழுத்துச் செல்லப்போது மீண்டும் முன்போல் சிலைவரும். இதே போன்று இன்ப துன்பங் களில் உழன்ற மனிதர் மரணம் என்னும் பெரிய கரையில் எற்றுண்டு கிடப்பார். மறுபிறவியாகிய திரை கவர மீண்டும் உடலெடுத்து மண்ணுலகில் உழல்வார்கள். ஆசையே துன்பமலைத்துக்கும் காரணமாகும். இந்த உண்மையையும் கவிஞர் “காதலிப்பார் எண்ணிறந்த வேதனையுட் புகுவார்” என்னும் அடியில் அழகாகப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

எழுமதியை நோக்கி

18. என்றினைய சிந்தைசெய்து நீலவிதா னத்தில்
எழில்முத்தின் சுடர்பரப்பி யெழுமதியை நோக்கி
நன்றறிவார் கலைத்திறத்திற் கிலக்காய மதியே
நன்மதியே நாதர்சடை முடியுறையும் நலத்தோய்.

பொழிப்பு: என்று இவ்வாறெல்லாம் உள்ளத்தில் எண்ணி நீல வானத்தில் அழகிய முத்தின் குவிர்ந்த நிலவொளியை எங்கும் பரப்பி எழுகின்ற சந்திரனை நோக்கி நன்கு அறிந்தவரது கலைத்திறனுக்கு இலக்காயிருக்கும் சந்திரனே! உயிர் உலுக்கு நன்மையை நல்கும் மதியே! பரமசிவனது சடாமுடியில் தங்குகின்ற சிறப்புப் பெற்றவனே.

விளக்கம்: நீலவிதானம் - நீலவானம்

விதானம் - மேற்கட்டி, இங்கு வானத்தைக் குறித்தது.

மதி - சந்திரன், புத்தி என்னும் இரு பொருள் தரும்.

மதி - கலைகளையுடையது, அற்றாரும் கலைத்துறையினர். எனவே புலவர்தம் கலைத்திறத்துக்கு இளக்காக மதி விளங்குகின்றது.

வாழ்வும் தாழ்வும்

19. தாழ்வதுவும் மடிவதுவுந் தாரணியில் வந்துதித்தோர்
தாவில்புகழ் நலம்பெருக்கித் தண்ணளிசேர்ந் தனராய்
வாழ்வதுவு மெத்திறத்தால் வந்தகாண் என்றேன்
வான்மதிய மெனைநோக்கி மாளிடவகேட்டி.

பொழிப்பு: பூமியில் வந்து பிறந்தவர்கள் துன்பமுறுவதும் இறப்பதும் குற்றமற்ற புகழும் நன்மைகளும் உடையவராய் கருணையுடன் வாழ்வதுவும் எந்தக் காரணங்களால் வந்தடைந்தன என்று கேட்டேன். அவ்வாறு கேட்ட என்னைவானில் உள்ள சந்திரன் பார்த்து மாளிடனே! கேட்பாயாக (என்று.....)

விளக்கம்: தரணி - பூமி தாவில்புகழ் குற்றமில்லாத புகழ் தண்ணளி - அருட்கருணை (குளிர்ந்த அருள்)

வந்தன காண் - வந்தன, காண் என்பது முன்னிலை அசை, கேட்டி - கேட்பாயாக

தேய்தலும் வளர்தலும்

20. மாய்தலெனும் பேருண்மை பிறத்தலெனு முண்மை
வந்துதித்தோர் தொல்லுகில் வளர்தலெனு முண்மை
தேய்தலெனு முண்மையிவை யாருமுளங் கொள்ளச்
சென்றுதேய்ந் திறந்துதித்து நின்றவளர் கின்றேன்.

பொழிப்பு: இறத்தலெனும் பெரிய உண்மையினையும், பிறத்தலெனும் பெரிய உண்மையினையும் இவ் வலகில் வந்து உதித்தோர் (பிறந்தோர்) வளர்தல் தேய்தல் என்னும் உண்மைகளையும் அனைவரும் நன்கு மனத்தில் கொள்ளுமாறு செய்யவே நானும் தேய்ந்த, மறைந்து பின்னர் உதித்து வளர்கின்றேன்.

விளக்கம் : மாய்தல் - இறத்தல். தொல்லுலகு - பழமையான இப்பூவுலகு.

இவ்வுலகில் பிறந்தோர் இறத்தலும், பிறத்தலும், லளர்தலும், தேய்தலு மாகிய உண்மைகளுக்கு அமைந்தவர் என்பதை அணைவரும் மனதிற கொள்ளுமாறு யான் தேய்ந்து சென்று இறத்தலும் மீண்டும் தோன்றி நின்று வளர்தலுமாகக் காட்சியளிக்கின்றேன் என்று சந்திரன் கூறுவதாகக் கவிஞர் இப்பாடலில் குறிப் பிடுகின்றார்.

நரகமும் சுவர்க்கமும்.

21. இன்றுயில்போற் சாக்காடும் இனிதுதயின் றதன்பின் எழுவதுபோற் பிறப்புமெனு மியற்புலவ னுரையை நன்றுணர்தி யெனக்கூறுந் தண்மதியை நோக்கி நரகமொடு சுவர்க்கமுந்தான் நண்ணுவதேன் என்றேன்.

பொழிப்பு : இனிய நித்திரை செய்வதுபோல் இறப்பும், இனிது உறங்கிய பின்னர் (நித்திரையினின்றும்) எழுவது போன்றது பிறப்பு என்று கூறிய இயல் தமிழ்ப் புலவனாம் வள்ளுவரது வார்த்தையை நன்றாகத் தெளிந்துகொள் என்று கூறிய குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனைப் பார்த்து நரகமும் சுவர்க்கமும் அடை வது ஏன் ? என்று கேட்டேன்.

விளக்கம் : இன்றுயில் - இனிய நித்திரை.

இயற்புலவன் - திருவள்ளுவர்.

இயற்புலவனது வார்த்தையாவது :- உறங்குவதுபோலும் சாக்காடு, உறங்கி விழிப்பதுபோலும் பிறப்பு, உணர்தி - உணருவாய். நண்ணுவது - அடைவது.

உலகில் இறத்தலும் பிறத்தலும் உறங்குவதலும் விழித்தலும் போன்றது என்ற திருவள்ளுவரின் கருத்தினைக் கவிஞர் இங்கு எடுத்தாண்டுள்ளமை மனம் கொள்ளத்தக்கது.

நல்வினை தீவினையின் விளைவு.

22. நற்கனவு சுவர்க்கமுளம் நலிய வருங்கனவு நரகமிவை நல்வினையின் தீவினையின் விளைவாய் உற்றவென வறிதியெனு முரையையுளங் கொண்டேன் உண்மை நண்பன்றனை நினைந்து பின்னுமுரை பகர்வேன்.

பொழிப்பு : நல்லகனவு சுவர்க்கமும் மனதுக்குத் துன்பம் தரும் கனவு நரகமு மாம். இவை உயிர்கள் செய்த நல்வினை தீவினையின் பயனாக வந்து அடைவன என்று அறிவாயாக என்ற (சந்திரனின்) வார்த்தைகளை மனத்துட் கொண்டேன். உண்மை நண்பனை நினைத்து மீண்டும் சந்திரனுடன் வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து கூறினேன்.

விளக்கம்: நற்கனவு-சுவர்க்க இன்பம். உளம்-நலியவரும் கனவு-நரகத் துன்பம்
 நல்வினையில் விளைவு = சுவர்க்கம். தீவினையில் விளைவு = நரகம்.
 உண்மை நண்பன் - கந்தசாமிப்புலவர். அறிதி - அறிவாயாக.

கல்வி எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.

23. வருந்தித்தான் கற்றகல்வி மாய்ந்து மறைந்திடுமோ
 மறுமையிலு முதவுமோ வான்மதியே யென்றேன்
 திருந்துகல்வி யெழுமையுமே மாப்புடைத்தென் றுரைத்த
 செம்மொழியைத் தேர்தியென வெண்மதியம் விடுக்க.

பொழிப்பு: வானிக் உள்ள சந்திரனே! ஒருவர் தாம் கஷ்டப்பட்டுக் கற்ற
 கல்வியானது அவரது உடல் அழிய அதுவும் மறைந்துவிடுமோ? அல்லது மறு
 பிறப்பிலும் துணையாகச்சென்று உதவுமா? என்று கேட்டேன். ஒருவர் ஒருபிறப்
 பில் கற்ற சிறப்புடைய கல்வியானது அடுத்துவரும் ஏழுபிறப்புக்களிலும் துணை
 யாகத் தொடர்ந்துசென்று உதவவல்லது என்ற திருவள்ளுவரது இவ்விய மொழியை
 நீ தெளிவாக அறிவாயாக! என்று சந்திரன் கூறியது.

வாழ்க்கை முற்றும் இலக்கணநூல் பயின்றோன்.

24. மாணியென வாழ்க்கைமுற்று மிலக்கணநூல் பயின்றோன்
 வானகத்து மதுபயில்வா நெனுமுண்மை தெளிந்தேன்
 பாணினிதொல் காப்பியன்சீர்ப் பதஞ்சலிவா முலகு
 படர்ந்தனனென் நண்பனெனும் பாண்மையினை யுணர்ந்தேன்.

பொழிப்பு: பிரமச்சாரி ஒழுக்கத்தை தனது வாழ்வு முழுவதும் கைக்கொண்டு
 இலக்கணநூல்களைக் கற்றவரான கந்தசாமி விண்ணுலகத்திலும் அந்த நூல்
 களையே தொடர்ந்து கற்றுக் கொண்டிருப்பார் என்னும் உண்மையை நன்கு
 அறிந்தேன். சிறந்த இலக்கண நூல்களை ஆக்கி இவ்வுலகுக்கு அளித்த பாணினி,
 தொல்காப்பியர், பதஞ்சலி முதலியோர் வாழும் வானுலகிற்கே என் நண்பனும்
 சென்று வாழும் சிறப்பினைப் பெற்றுவிட்டார் என்பதையும் உணர்ந்தேன்.

விளக்கம்:- மணி - பிரமச்சாரி, தெளிந்தேன் - அறிந்தேன், உணர்ந்தேன்.
 வடமொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர் பாணினி முனிவர். தமிழ் மொழிக்கு இலக்
 கணம் செய்த முனிவர் தொல்காப்பியர்.

பதஞ்சலி:- யோகசூத்திரமும் பாணினியின் நூலுக்கு மாபாடியமும் செய்த
 முனிவர். இத்தகு சிறப்புபெற இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் வாழும் வானுலகுக்கே தமது
 நண்பர் கந்தசாமிப் புலவரும் சென்று விட்டார் என்பதைக் கவிஞர் உணர்ந்து
 கொண்டதாக இப்பாடல் கூறுகிறது.

வாண் புகுந்தாற் கோலை

25. தோற்றுவதும் மறைவதுவுந் தொல்லியல்பென் றுணரத்
துயரகன்ற தெனினுமன்புத் தொடரகலா மையினால்
மாற்றமொன்று முரையாது வாண்புகுந்தாற் கோலை
வரைவனென அன்புபொதி வாசகங்க ளெழுதி

பொழிப்பு: பிறத்தலும் இறத்தலும் யாவருக்கும் உரிய பழைய இயல்பான
தென்று அறிந்ததும், நண்பரை இழந்த துன்பம் என்னுள்ளத்தை விட்டு நீங்கியது.
எனினும் எம்மிருவருக்கும் இடையேயுள்ள அன்புத் தொடர்புகள் எம்மைவிட்டு
விலகாமையால், எனக்குத் தன் பிரிவு குறித்து ஒரு வார்த்தையேனும் கூறாது விண்
னுலகம் சீசன்றவிட்ட நண்பருக்கு அன்பு நிறைந்த வார்த்தைகளை ஒலையில்
(கடிதம்) எழுதி.....

விளக்கம்: ஓலை - திருமுகம், கடிதம்.

தொடர் - தொடர்பு, மாற்றம் - மாறமொழி.

உலகில் பிறத்தலும் இறத்தலும் யாவருக்கும் உள்ள இயற்கை நியதி என்பதைக்
கவ்வார் இப்பாடலில் வலியுறுத்துகின்றார். அன்புத் தொடர்புகளே ஒருவரது
பிரிவில் துன்பம் விளைதற்குக் காரணமாகின்றது என்பதையும் அடிசுவார் சுட்டிக்
காட்டியுள்ளார்.

அறிவு அற்றும் காக்கும்

26 அறிவற்றங் காக்குமெனு மறவுரையை யெழுதி
அறநெறியா லின்பமெய்தும் மமைதியையு மெழுதி
உறுநட்பு நிலைபெறுமென் றுறுதிப்பா டெழுதி
ஓதுவிபு லாநந்த னுரையிவையென் றெழுதி.

பொழிப்புரை: அறிவு அறிவுவராமல் காக்கும் என்னும் அறம் பொதிந்த
வார்த்தைகளை எடுத்து எழுதி அறத்தொடு பொருந்திய வாழ்வினால் என்றும்
இன்பம் வந்தெய்தும் என்னும் அமைதி யுரைகளையும் எழுதி, உற்ற நட்பு எக்
காலத்தும் அழியாது நிலைத்து நிற்கும் என்ற உறுதியுரையும் எழுதி இவையெல்
லாம் விபுலாநந்தனின் வார்த்தைகள் (உரை) என்றும் எழுதி.....

விளக்கம்; "அறிவற்றங்காக்கும் கருவி

செறுவார்ப்பும் உள்ளழிக்கலாகா அரண்"

"அறத்தாண் வருவதே இன்பம் மந்திரல்லாம்

புறத்த புகழும் இல்" என்னும் திருக்குறள் கருத்துக்களை அடிகளார் இப்பாடலில் எடுத்தாண்டுள்ளார். அறிவு, அழிவுவராமல் காக்கின்ற கருவி என்றும் அறம் பொருந்திய வாழ்வே இன்பம் நல்குமென்றும் அவர் சுட்டிக் காட்டுவது நம்மனோர்க்கு நல்ல வழிகாட்டுதலாகும்.

அடையாளம் பொறித்தேன்

27. செல்வமலி விண்ணாட்டிற் செழுங்கலைத்தெய்வம்வாழ்
திருநகரிற் தமிழ்வழங்குந் தெருவிலொரு மனையில்
அல்லலின்றி வாழ்கின்ற கந்தசா மிப்பே
ரறிஞனுக்கிவ் வோலையென வடையாளம் பொறித்தேன்.

பொழிப்பு: செல்வம் நிறைந்த வானூலகிலே, சிறப்பு வாய்ந்த கலைத் தெய்வம் வாழ்கின்ற அழகிய நகரிலே தமிழ்மொழி வழங்குகின்ற தெருவிலே, ஒரு இல்லத்தில் எவ்வித துன்பமற்றி வாழ்கின்ற கந்தசாமி என்னும் பேரறிஞனுக்கு இந்த ஓலை உரீயது என்மறமுதி ஒரு முத்திரை (அடையாளத்தை) பதித்தேன்.

விளக்கம்: தாம் வரைந்த கடிதத்துக்கு முகவரியிட்டமை குறித்து அடிகளார் இப்பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். விண்ணுலகில் கலைத்தெய்வம் வாழ்கின்ற அழகிய நகரிலே, தமிழ் வழங்கும் தெருவிலே, பேரறிஞரான கந்தசாமி அல்லலின்றி வாழ்கின்றாரெனக் கவிஞர் கூறும் திறன் வியத்தற்கரியது. தமிழறிஞரான கந்தசாமி தமிழ்வழங்கும் தெருவிற்பான் தமது இல்லத்தில் வாழ்கின்றார் எனக் கவிஞர் கூறுவதன் மூலம் அவரது தமிழ்ப்பற்றையும் நாம் நன்குணர முடிகிறது.

ஓலை கொண்டு விண்புகுவார் யாவர்?

28. வேலைநீர் வையகத்தோ ரன்னத்தைக் கிளியை
மென்முகிலைத் தூதாக விடுத்தனர்யா நெழுதும்
ஓலை கொண்டு விண்புகுந்து நண்பரிடஞ் சேர்க்கு
முதவியினைப் புரியவல்லார் யாவரெனக் கலங்கி.

பொழிப்பு: கடலாற் சூழப்பட்ட பூமியில் வாழ்பவர்கள் தம் செய்தி சொல்வதற்கு அன்னத்தையும், கிளியையும், மெல்லிய முகிலையும் தூதாக அனுப்பினர். ஆனால் நான் எழுதுகின்ற இவ் ஓலையை (கடிதத்தை) எடுத்துக் கொண்டு விண்ணுலகிற் புகுந்து அங்கு வாழ்கின்ற எனது நண்பரிடம் கொடுக்கின்ற உதவியினைச் செய்யக் கூடியவர் யாவரெனக் கலங்கியவராய்.

விளக்கம்: வேலை - கடல், வேலைநீர் - வையகத்தோர் - கடல் நீரால் சூழப்பட்ட உலகிடை வாழ்வோர், அன்னத்தை, கிளியை, முகிலைத் தூதாக அனுப்புவது மரபு, இம்மரபுக்கமையவே கவிஞர் தமது கடிதத்தை விண்ணுலகுக்கு எடுத்துச் செல்லக் கூடியவர் யாவரெனக் கலங்குகிறார்.

மூவுலகும் செல்லவல்லாள்

29. தேவர்புகழ் கங்கையெனுஞ் செல்வநதி நங்கை
செஞ்சடைவா னவனிடத்தா ளிங்குமுறை கின்றாள்
மூவுலகுஞ் செல்லவல்லா ளெவ்வுயிரும் புரக்கும்
முதல்வியிவள் துணைபெறுவே னெனவியந்து துணிந்தே.

பொழிப்பு: தேவர்கள் புகழ்கின்ற கங்கை என்னும் செல்வச் சிறப்புடை நதியாகிய நங்கை, சிவந்த சடை முடியுடைய சிவபெருமானது முடியிலே உள்ளாள். இம்மண்ணுலகிலும் தங்குகின்றாள். விண், மண், பாதாளம் ஆகிய மூன்று உலகங்களுக்கும் செல்லும் ஆற்றல் உடையவள். எல்லா உயிரையும் காக்கின்ற தலைவியாகிய இவளது உதவியினைப் பெறுவேனெனப் புகழ்ந்து (வியந்து) துணிவு கொண்டேன்.

விளக்கம்; எவ்வுயிரும் புரக்கும் முதல்வி - எல்லா உயிர்களையும் காக்கின்ற தலைவி, புரத்தல் - காத்தல். செஞ்சடை வானவன் - சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான். மூன்று + உலகு = மூவுலகு. செம்மை + சடை = செஞ்சடை, எ + உயிர் = எவ்வுயிர், கங்கை நதியின் சிறப்பினைப் புலப்படுத்தும் பாடலிது. கங்கைக் கரையினிருந்து சிந்தித்த கவிஞர் கங்கை நதியின் உதவியினை நாடுவோமெனத் துணிகின்றார். கங்கையைப் பெண்ணாக இங்கு உருவிக்கின்றார்.

நினைத்தொழுதேன்.

30. செம்பவளக் கொம்பினிடைச் சேர்ந்தமுத்து மாலையைப்போல்
எம்பெருமான் செஞ்சடையை யெய்திநின்ற வானதியே
எம்பெருமான் செஞ்சடை விட்டிங்குவந்து தண்ணளியால்
வெம்பரிதித் தீயகற்றும் மின்னே நினைத்தொழுதேன்.

பொழிப்பு: சிவந்த பவன்போன்ற கொம்பிலே பொருந்தியிருந்த முத்து மாலையைப்போல எமது இறைவராகிய சிவபெருமானது சிவந்த சடையினைச் சேர்ந்து நிற்கும் பெருமை மிக்க ஆகாயகங்கையே, எம்பெருமானது சிவந்த சடா முடிபைவிட்டு இம்மண்ணுலகுக்கு வந்து, குளிர்ந்த இரக்கமாகிய நீர்னால் வெப்பமான சூரியனது அக்கினியை நீக்கியருளும் மின் போன்ற சாயலையுடைய பெண்ணே! உன்னை வணங்குகிறேன்.

விளக்கம்: வான் + நதி = வானதி

தண்ணளி - குளிர்ச்சி பொருந்திய கருணை. செம்பவளக் கொடியை இறைவனது சிவந்த சடாமுடிக்கும் முத்துமாலையைக் கங்கை நதிக்கும் கவிஞர் உவமித்துள்ளார்.

அன்னாய் நினைத் தொழுதேன்

31. மாற்றுயர்ந்த பொன்மலைமேல் வைத்த வெள்ளிக் கோல்போல் ஏற்றியல்லவோன் பொற்சடையை செய்திநின்ற வானதியே ஏற்றியல்லவோன் பொற்சடைவிட் டிங்குவந்து மக்கள்பசி ஆற்ற வுணவளிக்கு மன்னாய் நினைத் தொழுதேன்.

பொழிப்பு: மாற்று மிகையர்ந்த பொன்மலைமேல் வைத்த வெள்ளிப் பிரம்பு போன்று, இடப வாகனத்தில் எழுந்தருளும் சிவபெருமானது பெரன்னிறமான சடாமுடியை அடைந்து நின்ற ஆகாயகங்கையே! இடபவாகனராகிய சிவபெருமானின் பொன்போன்ற சடையை விட்டு நீங்கி இம்மண்ணிலுக்கு வந்தருளி, மக்களின் பசியைப் போக்க உணவளிக்கும் தாயே! உன்னை வணங்குகின்றேன்.

விளக்கம்: நீர்வளமே ஒரு நாட்டின் செழிப்புக்கு மூலகாரணமாகும். கங்கை நதியானது பாரத நாட்டுக்கு நீர் வளத்தைப் பெருமளவில் வழங்குகிறது. குளிர்ச்சி பொருந்திய கருணை மிக்க கங்கையாகிய நங்கையைக் கவிஞர் வணங்கும் வகையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. சிவபெருமானது சடாமுடியைப் பொன்மலையாகவும், கங்கையை வெள்ளிப் பிரம்பாகவும் கவிஞர் சித்தரிக்கும் திறன் நயத்தற்குரியது. இறைவன் உயிர்களைப் புரப்பது போலக் கங்கையாகிய நங்கையும் இம்மண்ணிலில் மக்களுக்கு உணவளித்துக் காத்து வருகின்றாள் என்று கவிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளமை மலம்கொள்ளத்தக்கது.

தொடர் பிறவித்துயர் களையும் தாய்

32. சுடர்கதிரைச் சூழ்ந்தொளிர்ந் தூவெண் முகில்போல் இடர்களைவோன் நீள்சடையை செய்திநின்ற வானதியே இடர்களைவோன் நீள்சடைவிட் டிங்குவந்து பூதலத்தோர் தொடர்பிறவி வேர்களையுந் தூயோய் நினைத்தொழுதேன்.

பொழிப்பு: ஒளிவீகம் சூரியனைச் சூழ்ந்து நின்று ஒளிர்கின்ற தூய வெண் முகிலைப் போன்று தம்மை அணுகுவோரது துன்பங்களைப் போக்குகின்ற சிவபெருமானின் நீண்ட சடாமுடியை அடைந்து நின்ற ஆகாய கங்கையே! துன்பமகற்றுக்கூற சிவனின் சடாமுடியை விட்டு நீங்கி இவ்விடம் வந்து இம் மண்ணிலில் உள்ளோரது பிறவித்துன்பத்தை வேரோடு அழித்தருளும் தூய அன்னையே! உன்னை வணங்குகின்றேன்.

விளக்கம்: சுடர்கதிர் - சூரியன், இடர்களைவோன் - இறைவன். உயிர்களுக்கு நேரும் துன்பங்களை நீக்குபவன். தொடர் பிறவி - தொடர்ந்து வரும் பிறவி! தொடரும் பிறவியெல்லாம் துன்பத்தை வேரோடு களையும் ஆற்றல் படைத்தவன் இறைவன். கங்கைநதி புனிதம் வாய்ந்தது. அதில் மூழ்கினால் நமது பாவங்கள்

நங்குமென்பது நம்பிக்கை. இதனைக் கருத்திற் கொண்டே தொடர்ந்து வரும் பிறவித் துன்பத்தை வேரோடுகளையும் தூய அன்னை கங்கையென்று கவிஞர் இப்பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வேலையை நோக்கி விரைந்து சென்றது.

என வாங்கு.

மும்முறை நினைந்து முறைமையின் வணங்க
ஆம்மென் சிலம்புநின் றரற்றுஞ் சேறடி
செம்மல ரென்னத் திகழ வம்மலர்ப்
பாசடை கடுக்கும் பட்டி னியன்ற
தூசு செறியிடை துவள மாசில்
வாண்மதி முகத்திற் புன்னகை தவழ
மகர மீன்மிசை யிவர்ந்து
காரிடைத் தோன்றிய மின்னுக் கொடியேபோல்
நீரிடைத் தோன்றி மறைந்தனள் பாரிடைத்
தெண்டனிட்டு வளடி வணங்கி யண்டர்
நாட்டிடை வைகும் நன்பன் கையில்
சங்கிது சேர்கவென் றிரும்புனல் நீரில்
ஓலையை யிடலு மேந்திய வானதி
வேலையை நோக்கி விரைந்து சென்றதுவே.

பொழிப்பு: இவ்வாறு சொல்லி மூன்றுதரம் மனதரச்ச் சிந்தித்து, ஒழுங்காக வணக்க, அழகிய மென்மையான சிலம்புகள் ஒலிக்கின்ற சிறிய பாதங்கள் செந்தாமரை மலர் போன்று ஒளிவிடவும், அச் செந்தாமரைக் கொடியின் பச்சை இலைகள் போல, பட்டு நூவினாலான ஆடை நுண்ணிய இடுப்பின் மேல் அசைந்து ஒலிரவும், குறிமற்ற ஒளிபுகைய சந்திரனை ஒத்த முகத்திக் புன்னகை தவழவும், மகர மீனாகிய வாகனத்தின் மீதமர்ந்து, கரிய முகிவினிடையில் தோன்றிய மின்னல் கொடியேபோல நீரிலே காட்சியளித்து மறைந்தாள். பூயியில் (அடியேன்) வீழ்ந்து அவள் பாதங்களை வணக்கி, தேவர்நாட்டில் வாழ்கின்ற என் நண்பர் கந்தசாமிபார் கரத்தில் இத்தக் கடிதம் சேரக்கடவது என்று வேண்டுகல் செய்து பெரிய ஆற்று வெள்ளமாகிய நீரில் கடிதத்தை இடவும் அதனை ஏந்திய கங்கை நதியானது கடலை மீநாக்கி விரைவாகச் சென்றது.

விளக்கம்: சேறடி - சிறியபாதம், சிறுமை + அடி = சேறடி.

பாசடை - டசியஇலை, பசுமை + அடை = பாசடை

தூசு - ஆடை, துவள - நுடங்க,

தெண்டனிட்டு - விழுந்து வணங்கி, அண்டர் - தேவர்.

வேலை - கடல், மதிமுகம் - உம்மைத் தொகை.

கவிஞரிட கடிதத்தை ஏந்திய கங்கை நதியானது தனது கடமையைக் கருதி விரைந்து சென்றது எனக் கொள்க.

Faint, illegible text is visible across the page, appearing as light blue or greyish smudges and ghosting of words. The text is mostly centered and spans most of the page's width.

The liberator

ஶீற்பனைப்பாக்கீர். றுன!

10 ஆம் 11 ஆம் ஆண்டு மாணவர்களுக்குப்
பயன் தரும் நூல்கள்

★ தமிழிலக்கியம் - பெரியபுராணம்

(இருநகரச் சிறப்பு)

பொழிப்புரை, விளக்கவுரை கொண்டது.

★ கங்கையில் வீடுத்த ஓலை

கவிதைநயம் - பொழிப்புரை, விளக்கவுரை
அனைத்துமடங்கியது.

★ சமையற் கலை.

மனைப் பொருளியல் கற்கும் மாணவிகளுக்கும்
இல்லத் தலைவியர்க்கும் இன்றியமையாத
உணவு வகைகள் பற்றிய விபரங்கள் கொண்டது.

வீரையில் வெளிவருகிறது!

★ சமையற் கலை - ஁சைவ உணவுகள்

★ மனைப் பொருளியல் வீனாவீடை

★ தமிழ் இலக்கியம் வீனாவீடை

பதிப்பாளர்:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,

233, காங்கேசன் ஁றை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.